

سکونت در نجف اشرف و ادامه فعالیت سیاسی

۲۳ مرداد ۱۴۰۲ ساعت ۱۰:۳۷

امام خمینی رحمه‌الله و فرزندش پس از یک هفته اقامت در کربلا، سرانجام به سوی نجف رهسپار شدند. استقبال مردم نجف نیز شگفت‌آور بود و همگان به آنان به دیده احترام می‌نگریستند.

تبعید بار منفی دارد و برای هر شخصی سخت و سنگین است؛ اما امام و فرزندش بعد از تبعید به عراق به دلیل متانعت طبع خود با مشکلات کمی همراه بودند. آن‌ها با روحیه سازگارانه خود توانستند بسیاری از مشکلات را برطرف کنند. استقبال مردم عراق از امام و فرزندش نیز در هموار شدن مشکلات بی‌تاثیر نبود:

«امام خمینی رحمه‌الله و فرزندش پس از یک هفته اقامت در کربلا، سرانجام به سوی نجف رهسپار شدند. استقبال مردم نجف نیز شگفت‌آور بود و همگان به آنان به دیده احترام می‌نگریستند. حاج آقا مصطفی به دلیل طبع بلند پدر، از همان کربلا سفارش کرد منزلی ساده برای امام تهیه کنند. آن‌ها از همان آغاز ورود به نجف به خانه مورد نظر رفتند. البته روزهای اول با دید و بازدیدها و جشن و سرور مردمی سپری شد. حاج آقا مصطفی در تلگرافی به قم، از مادر و خواهران و خانواده‌اش خواست تا به نجف مهاجرت کنند. مقدمات سفر خانواده نزدیک به یک ماه طول کشید و سرانجام خانواده وی در شب سوم شعبان به نجف رسیدند. دیدار یازدهم از یک سال و اندی، شور و اشتیاق و شادی دیگری به همراه داشت. پس از مدتی تصمیم گرفتند آقا مصطفی خانه جداگانه‌ای اجاره کند. وی در نزدیکی بیت پدر، خانه‌ای دو طبقه اجاره کرد که طبقه پایین در اختیار خانواده و طبقه بالا هم محل کتابخانه و مطالعه و پذیرایی آقا مصطفی شد. این خانه ساده که در طول حدود ۱۲ سال تبعید رهبر نهضت، مرکز تصمیم‌گیری‌های مهم و تاریخی بود تا پایان عمر در اجاره آقا مصطفی باقی ماند و سادگی آن تا پایان، دستخوش هیچ تغییری نشد.»

منبع: جواد ملایی‌پور، شهید مصطفی خمینی در نگاه تاریخ، قم، صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، مرکز پژوهش‌های اسلامی،

۱۳۸۳، صص ۷۹-۷۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۲۹۷/سیاسی-فعالیت-ادامه-اشرف-نجف-سکونت/۴۹۲۹۷>